

Severokorejské jaderné zbraně stírají hranice mezi obrazem a realitou

 nationalinterest.org/blog/korea-watch/north-korea-s-nuclear-weapons-blur-lines-between-image-and-reality-206885

5. října 2023

[předplatit](#)

5. října 2023 Téma: [Severní Korea](#) Kraj: [Severovýchodní Asie](#)
Značka blogu: [Korea Watch](#) Štítky: [Severní Korea](#)[Nukleární zbraně](#)[Kim Ir-sen](#)[Kim Čong Il](#)[Kim Čong-un](#)
Kimův režim dlouho považoval symboly a obrázky za zdroj moci.

od [Elizabeth Shim](#) [Sledujte @GlobalAsianista na Twitteru](#)
Když se minulý měsíc setkali ruský prezident Vladimir Putin a nejvyšší severokorejský vůdce Kim Čong-un na svém [druhém summitu](#) na ruském Dálném východě, hodně se diskutovalo o vojenských důsledcích, včetně prodeje severokorejských zbraní do Moskvy, jak se válka na Ukrajině hroutí. a příměří nepřichází v úvahu.

Od konce studené války se kontakty mezi Moskvou a Pchjongjangem zmenšily. Vztah mezi těmito dvěma zeměmi by však měl být stručně přehodnocen v kontextu – a abychom pochopili, jak jsme se „sem dostali“.

Můžeme začít 14. října 1945, kdy mladý etnický Korejec vystoupil před davem shromážděným na stadionu Kirimri v Pchjongjangu. Právě zde byl Kim Ir-sen, bývalý praktikant sovětské Rudé armády, představen Korejcům jako „vynikající guerillový vůdce“. Kimovo vystoupení vyvolalo skepsi veřejnosti, ale Rusové byli odhodláni umístit 33letého muže jako svého kandidáta na Korejský poloostrov. Aby úkol zvládli, zahájili neúprosnou propagandistickou kampaň, která smazala hranici mezi fikcí a realitou. Dodnes hraje propaganda zásadní roli v ožívování severokorejského národa. Bez sovětské propagandy byl možná dědeček současného vůdce odsunut na popel dějin.

Kim Ir-sen zemřel v roce 1994, ale během desetiletí své vlády využil dopadu obrázků a jejich neomezenou reprodukovatelnost v moderní době k posílení své moci. Nazval filmaře a další umělce „inženýry duše“. Jeho syn Kim Čong-il sdílel otcovu vášeň pro pohyblivý obraz. Kim Čong-il považoval kino za zásadní kanál ideologické indoktrinace. Nařídil severokorejským spisovatelům, aby „uchopili semeno, které zapálí [jejich] srdce neuhasitelným plamenem“.

Jako vzdělaná veřejnost musíme pochopit, že severokorejské jaderné zbraně představují mnoho věcí. Jsou zjevně symboly obranné politiky národa. Vzhledem k historicky silné závislosti režimu na vizuální reprezentaci musíme také vzít v úvahu, že jde o formu kulturních výdajů, která se dostává do popředí v době, kdy stát umenšil svou roli. Zvýšená marketizace generuje změnu — podněcuje severokorejskou migraci a pohyb v 21. století.

Soudě podle zpráv většiny severokorejských přeběhlíků na jihu, stát dosáhl pro své obyvatele velmi málo po rozsáhlém hladomoru, kterému lze předejít . Význam zbraní hromadného ničení pro vedení

vzrostl, zatímco v zemi se nadále šíří základní změny. Pokud severokorejská armáda neztratí svou domácí roli jako symbolu režimní solidarity nebo svou mezinárodní roli jako zdroj přesvědčivé podívané pro okolní svět, neměli bychom očekávat žádnou ochotu vzdát se zbraní.

Jak jsme v průběhu let pozorovali, Severní Korea své nepřátele ani tak nezajímá, jako spíše uchvacuje prostřednictvím mnoha aparátů postmoderní globalizace, včetně online platforem. Vedení tím opět úspěšně stírá hranice mezi skutečným a imaginárním.

Elizabeth Shim je autorka a bývalá novinářka se sídlem v New Yorku a v současnosti ředitelkou společnosti Haven Tower Group, poradenské společnosti v oblasti strategické komunikace. Shimova chystaná kniha, North Korea's Nuclear Cinema: Simulation and Neoliberal Politics in the Two Koreas (Bloomsbury 2024), je vyvrcholením téměř desetiletí žurnalistiky. Reportovala pro United Press International, Associated Press a South China Morning Post.

Obrázek: Reuters.

Používáním tohoto webu souhlasíte s naším používáním souborů cookie. Toto použití zahrnuje personalizaci obsahu a reklam a analýzu návštěvnosti.